

Evangeliet etter Matteus

PER:

Kapittel 1

Innledning: Dette er begynnelsen til de gode nyhetene om Jesus Kristus, Davids sønn og Abrahams sønn.

Med Jesu Kristi fødsel gikk det slik til: Hans mor Maria var lovet bort til Josef. Men før de var kommet sammen, viste det seg at hun var med barn ved Den hellige ånd. **19** Josef, hennes mann, som var rettskaffen og ikke ønsket å føre skam over henne, ville da skille seg fra henne i all stillhet. **20** Men da han hadde bestemt seg for dette, viste en Herrens engel seg for ham i en drøm og sa: «Josef, Davids sønn! Vær ikke redd for å ta Maria hjem til deg som din hustru. For barnet som er unnfanget i henne, er av Den hellige ånd. **21** Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder.» **22** Alt dette skjedde for at det ordet skulle oppfylles som Herren har talt gjennom profeten:

23 *Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn,
og de skal gi ham navnet Immanuel*

– det betyr: *Gud med oss.*

24 Da Josef våknet av søvnen, gjorde han som Herrens engel hadde pålagt ham og tok henne hjem til seg som sin hustru. **25** Men han levde ikke sammen med henne før hun hadde født sin sønn; og han ga ham navnet Jesus

Solosang: "I denne natt blir verden ny"

Overgang: Etter hans fødsel ble Josef varslet av en engel om å flykte til Egypt og siden bosatte de seg i Nasaret.

Kapittel 3

På den tiden sto døperen Johannes fram i ødemarken i Judea og forkynte: **2** «Vend om, for himmelriket er kommet nær!» **3** Det er om ham det er sagt ved profeten Jesaja:

*' Rydd Herrens vei,
gjør hans stier rette!'*

4 Johannes hadde en kappe av kamelhår og et lærbelte om livet, og maten hans var gresshopper og villhonning. **5** Folk dro ut til ham fra Jerusalem og hele Judea og landet omkring Jordan. **6** De bekjente sine synder og ble døpt av ham i Jordanelven.

Da kom Jesus fra Galilea til Johannes ved Jordan for å bli døpt av ham. **14** Men Johannes ville hindre ham og sa: «Jeg trenger å bli døpt av deg, og så kommer du til meg?» **15** Jesus svarte: «La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet.» Da lot Johannes det skje. **16** Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due. **17** Og det lød en røst fra himmelen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»

Film: Jesu dåp. Stillbilde av Jesus som går ut i ødemarken blir stående til etter v 4,11

LISBETH:

Kapittel 4

Jesus ble så av Ånden ført ut i ødemarken for å bli fristet av djevelen. **2** Han fastet i førti dager og førti netter og ble til sist sulten. **3** Da kom fristeren til ham og sa: «Er du Guds Sønn, så si at disse steinene skal bli til brød!» **4** Jesus svarte: «Det står skrevet:

Mennesket lever ikke av brød alene,

men av hvert ord som kommer fra Guds munn.»

5 Da tok djevelen ham med til den hellige by, stilte ham ytterst på tempelmuren **6** og sa: «Er du Guds Sønn, så kast deg ned herfra! For det står skrevet:

Han skal gi sine engler befaling om deg.

Og de skal bære deg på hendene,

så du ikke støter foten mot noen stein.»

7 Men Jesus sa til ham: «Det står også skrevet:

Du skal ikke sette Herren din Gud på prøve.»

8 Så tok djevelen ham med seg opp på et meget høyt fjell og viste ham alle verdens riker og deres herlighet **9** og sa: «Alt dette vil jeg gi deg dersom du faller ned og tilber meg.» **10** Da sa Jesus til ham: «Bort fra meg, Satan! For det står skrevet:

Herren din Gud skal du tilbe,

og ham alene skal du tjene.»

11 Da forlot djevelen ham, og se, engler kom og tjente ham.

Overgang: Fra den tid begynte Jesus å forkynne: «Vend om, for himmelriket er nær!» Han traff noen fiskere ved Genesaretsjøen. De forlot garnene og fulgte ham.

Siden dro Jesus omkring i hele Galilea; han underviste i synagogene deres, forkynnte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage hos folket.

24 Ryktet om ham spredte seg over hele Syria, og de kom til ham med alle som hadde vondt og led av forskjellige sykdommer og plager, både besatte, månesyke og lamme, og han helbredet dem.

25 Store folkemengder fulgte ham fra Galilea og Dekapolis, fra Jerusalem og Judea og fra landet bortenfor Jordan.

HILDE:

Kapittel 5

Da Jesus så folkemengden, gikk han opp i fjellet. Der satte han seg, og disiplene samlet seg om ham.

2 Han tok til orde og lærte dem:

3 «Salige er de som er fattige i sin ånd,
for himmelriket er deres.

4 Salige er de som sørger,
for de skal trøstes.

5 Salige er de ydmyke,
for de skal arve jorden.

6 Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten,
for de skal mettes.

7 Salige er de barmhjertige,
for de skal få barmhjertighet.

8 Salige er de rene av hjertet,
for de skal se Gud.

9 Salige er de som skaper fred,
for de skal kalles Guds barn.

10 Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld,
for himmelriket er deres.

11 Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis. **12** Gled og fryd dere, for stor er den lønn dere har i himmelen. Slik forfulgte de også profetene før dere.

13 Dere er jordens salt! Men hvis saltet mister sin kraft, hvordan kan det da bli gjort til salt igjen? Det duger ikke lenger til noe, men kastes ut og trækkes ned av menneskene.

14 Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. **15** Heller ikke tenner man en oljelampe og setter den under et kar. Nei, man setter den på en holder, så den lyser for alle i huset.

16 Slik skal deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Far i himmelen!

VINDI:

Tro ikke at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene! Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle. **18** Sannelig, jeg sier dere: Før himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste prikk i loven forgå – før alt er skjedd. **19** Den som opphever et eneste av disse minste budene og lærer menneskene å gjøre dette, skal regnes som den minste i himmelriket. Men den som holder dem og lærer andre å gjøre det samme, skal regnes som stor i himmelriket. **20** Ja, jeg sier dere: Dersom ikke deres rettferdighet langt overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer dere aldri inn i himmelriket.

Dere har hørt det er sagt: '*Du skal elske din neste og hate din fiende.*' **44** Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere, og be for dem som krenker dere og forfølger dere. **45** Slik kan dere være barn av deres Far i himmelen. For han lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over rettferdige og urettferdige. **46** Om dere elsker dem som elsker dere, er det noe å lønne dere for? Gjør ikke tollerne det samme? **47** Og om dere hilser vennlig på deres egne, er det noe storartet? Gjør ikke hedningene det samme? **48** Vær da fullkomne slik deres himmelske Far er fullkommen

PER:

Kapittel 6

Pass dere for å gjøre gode gjerninger for øynene på folk, for å bli sett av dem. Da får dere ingen lønn hos deres Far i himmelen. **2** Når du gir en gave til de fattige, skal du ikke utbasunere det, slik hyklerne gjør i synagogene og på gatene for å bli æret av mennesker. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn. **3** Når du gir en slik gave, skal ikke din venstre hånd vite hva den høyre gjør, **4** for at det kan være en gave i det skjulte. Og din Far som ser i det skjulte, skal lønne deg.

5 Når dere ber, skal dere ikke gjøre som hyklerne. De liker å stå i synagogene og på gatehjørnene og be for å vise seg for folk. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn.

6 Men når du ber, skal du gå inn i ditt rom og lukke din dør og be til din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg.

7 Når dere ber, skal dere ikke ramse opp ord slik hedningene gjør; de tror de blir bønnhørt ved å bruke mange ord. **8** Vær ikke lik dem! For dere har en Far som vet hva dere trenger, før dere ber ham om det. **9** Slik skal dere da be:

Vår Far i himmelen!

La navnet ditt helliges.

10 La riket ditt komme.

La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.

11 Gi oss i dag vårt daglige brød,

12 og tilgi oss vår skyld,

slik også vi tilgir våre skyldnere.

13 Og la oss ikke komme i fristelse,

men frels oss fra det onde.

For riket er ditt og makten og æren i evighet.

Amen.

Dans: "Fader Vår" ved Vindi og Lisbeth

14 For dersom dere tilgir menneskene de misgjerningene de har gjort, skal også deres himmelske Far tilgi dere. **15** Men dersom dere ikke tilgir menneskene, skal heller ikke deres Far tilgi de misgjerningene dere har gjort.

Når dere faster, skal dere ikke gå med dyster mine, slik som hyklerne. De forsømmer sitt utseende for at folk skal se at de faster. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn.

17 Men når du faster, skal du salve hodet og vaske ansiktet, **18** for at ingen skal se at du faster, bare din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg.

HILDE:

19 Dere skal ikke samle skatter på jorden, hvor møll og mark ødelegger og hvor tyver bryter inn og stjeler. **20** Men dere skal samle skatter i himmelen, der verken møll eller mark ødelegger og tyver ikke bryter inn og stjeler. **21** For der skatten din er, vil også hjertet ditt være.

22 Øyet er kroppens lampe. Dersom øyet ditt er friskt, får hele kroppen lys. **23** Men dersom øyet er sykt, blir det mørkt i hele kroppen. Om nå lyset i deg er mørke, hvor dypt blir ikke da mørket!

24 Ingen kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre, eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon.

25 Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal spise, eller hva dere skal drikke, heller ikke for kroppen, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne? **26** Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verd enn de? **27** Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde? **28** Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De strever ikke og spinner ikke, **29** men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem. **30** Når Gud kler gresset på marken så fint, det som gror i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere – dere lite troende! **31** Så gjør dere ikke bekymringer, og si ikke: 'Hva skal vi spise?' eller 'Hva skal vi drikke?' eller 'Hva skal vi kle oss med?' **32** Alt dette er hedningene opptatt av. Men den Far dere har i himmelen, vet jo at dere trenger alt dette. **33** Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg. **34** Så gjør dere ingen bekymringer for morgendagen; morgendagen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage.

KARSTEN:

Kapittel 7

Døm ikke, for at dere ikke skal bli dømt! **2** Etter dommen dere dømmer med, skal dere selv få dom, og i samme mål som dere selv måler opp med, skal det også måles opp til dere.

3 Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye legger du ikke merke til? **4** Eller hvordan kan du si til din bror: 'La meg ta flisen ut av øyet ditt', når det er en bjelke i ditt eget øye?

5 Din hykler! Ta først bjelken ut av ditt eget øye! Da vil du se klart nok til å ta flisen ut av din brors øye.

6 Gi ikke hundene det hellige, og kast ikke perler til svin. De vil bare trampe dem ned, vende seg mot dere og rive dere i stykker.

7 Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere. **8** For den som ber, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, skal det lukkes opp for.

9 Eller hvem av dere vil gi sønnen sin en stein når han ber om brød, **10** eller gi ham en orm når han ber om en fisk? **11** Når selv dere som er onde, vet å gi barna deres gode gaver, hvor mye mer skal ikke da deres Far i himmelen gi gode gaver til dem som ber ham!

12 Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, det skal også dere gjøre mot dem. For dette er loven og profetene.

13 Gå inn gjennom den trange port! For vid er den porten og bred er den veien som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den. **14** Men trang er den porten og smal er den veien som fører til livet, og få er de som finner den.

15 Ta dere i vare for de falske profetene! De kommer til dere i saueham, men innvendig er de glupske ulver. **16** På fruktene skal dere kjenne dem. Plukker man druer av tornebusker eller fiken av tistler?

17 Et godt tre bærer god frukt, et dårlig tre bærer dårlig frukt. **18** Et godt tre kan ikke gi dårlig frukt, og et dårlig tre kan ikke gi god frukt. **19** Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på

ilden. **20** Derfor skal dere kjenne dem på fruktene.

21 Ikke enhver som sier til meg: 'Herre, Herre!' skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min himmelske Fars vilje. **22** Mange skal si til meg på den dagen: 'Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved ditt navn, drevet ut onde ånder ved ditt navn og gjort mange mektige gjerninger ved ditt navn?' **23** Da skal jeg si dem rett ut: 'Jeg har aldri kjent dere. *Bort fra meg, dere som gjør urett!*'

Drama mens v.24-27 leses

Hver den som hører disse mine ord og gjør det de sier, ligner en klok mann som bygde huset sitt på fjell. **25** Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Men det falt ikke, for det hadde sin grunnvoll på fjell.

26 Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør det de sier, ligner en uforstandig mann som bygde huset sitt på sand. **27** Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Da falt det, og fallet var stort.»

28 Da Jesus hadde fullført denne talen, var folket slått av undring over hans lære, **29** for han lærte dem med myndighet og ikke som deres skriftlærde.

LISBETH:

Kapittel 8

Så gikk Jesus ned fra fjellet, og store folkemengder fulgte ham. **2** Nå kom det en mann som var spedalsk. Han kastet seg ned for ham og sa: «Herre, om du vil, kan du gjøre meg ren.» **3** Jesus rakte ut hånden og rørte ved ham. «Jeg vil,» sa han. «Bli ren!» Og straks ble mannen renset for spedalskheten. **4** Men Jesus sa til ham: «Si ikke dette til noen, men gå og vis deg for presten og bær fram det offer som Moses har påbudt. Det skal være et vitnesbyrd for dem.»

5 Da Jesus gikk inn i Kapernaum, kom en offiser til ham og ba om hjelp. **6** «Herre,» sa han, «tjenestegutten min ligger lam hjemme og har store smerter.» **7** Jesus sa: «Jeg skal komme og helbrede ham.» **8** Offiseren svarte: «Herre, jeg er ikke verdig til at du kommer inn under mitt tak. Men si bare et ord, så vil tjenestegutten min bli frisk. **9** For jeg står selv under kommando og har soldater under meg. Sier jeg til én: 'Gå!' så går han, og til en annen: 'Kom!' så kommer han, og til min tjener: 'Gjør dette!' så gjør han det.» **10** Jesus undret seg da han hørte dette, og han sa til dem som fulgte ham: «Sannelig, jeg sier dere: En slik tro har jeg ikke funnet hos noen i Israel. **11** Det sier jeg dere: Mange skal komme fra øst og fra vest og sitte til bords med Abraham og Isak og Jakob i himmelriket. **12** Men rikets barn skal kastes ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tenner.» **13** Til offiseren sa Jesus: «Gå. Det skal skje, slik du trodde!» Og tjenestegutten ble frisk i samme stund.

14 Jesus kom hjem til Peter og så at svigermoren hans lå til sengs med feber. **15** Han rørte ved hånden hennes, og feberen slapp henne. Hun sto opp og stelte for ham.

16 Da det ble kveld, brakte de til ham mange som var besatt. Han drev åndene ut med et ord, og helbredet alle som var syke. **17** Slik skulle det ordet oppfylles som er talt gjennom profeten Jesaja:

*Han tok bort våre plager
og bar våre sykdommer.*

Så steg han i båten, og disiplene fulgte ham. **24** Da ble det et voldsomt uvær på sjøen, så båten nesten ble borte mellom bølgene. Men Jesus sov. **25** De gikk bort og vekket ham og sa: «Herre, frels! Vi går under!» **26** Han svarte: «Hvorfor er dere redde – dere lite troende!» Så reiste han seg og truet vindene og sjøen, og det ble blikk stille. **27** Mennene undret seg og spurte: «Hva er dette for en? Både vind og sjø adlyder ham.»

Fellessang: Makten er i Jesu hender

HILDE GUNN:

Kapittel 9

Overgang: Han kom nå til sin egen by.

Der bar de til ham en mann som var lam og lå på en bære. Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme: «Vær frimodig, sønn, dine synder er tilgitt.» **3** Noen av de skriftlærde sa da med seg selv: «Denne mannen spotter Gud.» **4** Men Jesus så hva de tenkte, og sa: «Hvorfor går dere med onde tanker i hjertet? **5** Hva er lettest å si: 'Dine synder er tilgitt', eller 'Stå opp og gå'? **6** Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å tilgi synder» – og nå vender han seg til den lamme: «Stå opp, ta bæren din og gå hjem!» **7** Og mannen reiste seg og gikk hjem. **8** Da folkemengden så det, ble de grepet av frykt og priste Gud som hadde gitt mennesker slik makt.

9 Derfra gikk Jesus videre og fikk se en mann som satt på tollboden; han het Matteus. Jesus sa til ham: «Følg meg!» Og han reiste seg og fulgte ham.

10 Senere var Jesus gjest i huset. Det kom også mange tollere og syndere og var sammen med Jesus og disiplene hans til bords. **11** Dette så fariseerne, og de sa til disiplene: «Hvorfor spiser mesteren deres sammen med tollere og syndere?» **12** Men Jesus hørte det og sa: «Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke. **13** Gå og lær hva dette betyr:

*Det er barmhjertighet jeg vil ha,
ikke offer.*

Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere.»

Mens han talte til dem om dette, kom en forstander og kastet seg ned for ham og sa: «Min datter er nettopp død, men kom og legg hånden din på henne, så får hun leve.» **19** Jesus reiste seg og fulgte med ham sammen med disiplene sine.

20 Nå var det en kvinne der som hadde hatt blødninger i tolv år. Hun nærmet seg Jesus bakfra og rørte ved dusken på kappefliken hans, **21** for hun sa til seg selv: «Om jeg bare får røre ved kappen hans, blir jeg frisk.» **22** Jesus snudde seg, og da han fikk øye på henne, sa han: «Vær frimodig, datter! Din tro har frelst deg.» Og kvinnen ble frisk fra samme stund.

23 Da Jesus kom til forstanderens hus og fikk se fløytespillerne og den støyende flokken, sa han: **24** «Gå ut! Jenta er ikke død, hun sover.» De bare lo av ham. **25** Så snart folkemengden var sendt ut, gikk han inn og tok jenta i hånden, og hun reiste seg opp. **26** Ryktet om dette spredte seg over hele landsdelen der.

*Monolog ved Vindi: Kvinnen med blødninger
Pause. Instrumental musikk*

HILDE GUNN:

Jesus vandret nå omkring i alle byene og landsbyene. Han underviste i synagogene deres, forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage. **36** Og da han så folkemengdene, fikk han inderlig medfølelse med dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten gjeter. **37** Da sa han til disiplene sine: «Høsten er stor, men arbeiderne få. **38** Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans.»

Kapittel10

Han kalte til seg de tolv disiplene sine og ga dem makt til å drive ut urene ånder og helbrede all sykdom og plage.

2 Dette er navnene på de tolv apostlene: Først Simon, som kalles Peter, så hans bror Andreas, Jakob, sønn av Sebedeus, og hans bror Johannes, **3** Filip og Bartolomeus, Tomas og tolleren Matteus, Jakob, sønn av Alfeus, og Taddeus, **4** Simon Kananeos og Judas Iskariot, han som forrødte ham.

5 Disse tolv sendte Jesus ut og påla dem: «Ta ikke veien til hedningene og dra ikke inn i samaritanenes byer! **6** Gå heller til de bortkomne sauene i Israels folk. **7** Gå og forkynn: 'Himmelriket er kommet nær!' **8** Helbred syke, vekk opp døde, gjør spedalske rene og driv ut onde ånder! Gi som gave det dere fikk som gave. **9** Skaff dere ikke gull eller sølv eller kobbermynter til å ha i beltet, **10** ikke veske til reisen, heller ikke to kjortler eller sandaler eller stav. For en arbeider er verd sin føde.

VINDI:

Kapittel 11

Da Jesus var ferdig med det han ville pålegge sine tolv disipler, dro han derfra for å undervise og forkynne omkring i byene.

2 I fengselet fikk Johannes høre om alt Kristus gjorde. Han sendte bud med disiplene sine og spurte: **3** «Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?» **4** Jesus svarte dem: «Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser:

5 *Blinde ser, og lamme går,
spedalske renses, og døve hører,
døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige.*

6 Og salig er den som ikke vender seg bort fra meg.»

Overgang: Etter at de var gått hyllet Jesus Johannes, og refset de byene som ikke ville vende om etter alle undrene Jesus hadde gjort i Galilea.

På den tiden tok Jesus til orde og sa: «Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det for umyndige små. **26** Ja, Far, for dette var din gode vilje. **27** Alt har min Far overgitt til meg. Ingen kjenner Sønnen, unntatt Far; og ingen kjenner Far, unntatt Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for.

28 Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. **29** Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, *og dere skal finne hvile for sjelen.* **30** For mitt åk er godt og min byrde lett.”

Kapittel 12

På den tiden tok Jesus veien langs kornåkrene på sabbaten. Disiplene hans var sultne og ga seg til å plukke aks og spise. **2** Fariseerne så det og sa til ham: «Se der! Disiplene dine gjør noe som det ikke er tillatt å gjøre på sabbaten!» **3** Men han svarte: «Har dere ikke lest hva David gjorde, da både han og mennene hans ble sultne? **4** Han gikk inn i Guds hus, og de spiste skuebrødene, som verken han eller mennene hans hadde lov til å spise, men bare prestene spiste skuebrødene. **5** Eller har dere ikke lest i loven at prestene hver sabbat bryter sabbaten i tempelet og likevel er uten skyld? **6** Men jeg sier dere: Her er det som er større enn tempelet. **7** Hadde dere skjønnt hva dette ordet betyr: '*Det er barmhjertighet jeg vil ha, ikke offer*', da hadde dere ikke dømt dem som er uten skyld. **8** For Menneskesønnen er herre over sabbaten.»

KARSTEN:

Kapittel 13

Samme dag gikk Jesus ut av huset og satte seg nede ved sjøen. **2** Det samlet seg så mye folk omkring ham at han måtte gå ut i en båt og sitte i den, mens folkemengden sto inne på stranden.

3 Og han talte til dem i mange lignelser og sa:

«En såmann gikk ut for å så. **4** Og da han sådde, falt noe ved veien, og fuglene kom og tok det.

5 Noe falt på steingrunn hvor det var lite jord, og det skjøt straks i været fordi jordlaget var tynt.

6 Men da solen steg, ble det svidd og visnet fordi det ikke hadde fått slå rot. **7** Noe falt blant tornebusker, og tornebuskene vokste opp og kvalte det. **8** Men noe falt i god jord og bar frukt: noe hundre, noe seksti, noe tretti ganger det som ble sådd. **9** Den som har ører, hør!»

10 Da kom disiplene til ham og spurte: «Hvorfor taler du til dem i lignelser?» **11** Han svarte: «Dere er det gitt å kjenne himmelrikets hemmeligheter, men dem er det ikke gitt. **12** For den som har, skal få, og det i overflod. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har. **13** Derfor taler jeg til dem i lignelser, fordi de ser uten å se, de hører uten å høre eller forstå. **14** På dem blir dette profetordet av Jesaja oppfylt:

*Dere skal høre og høre, men ikke forstå,
se og se, men ikke skjønne.*

15 *For dette folks hjerte er blitt sløvt,
tungt hører de med ørene,
og øynene har de lukket til,
så de ikke skal se med øynene,
ikke høre med ørene,
ikke forstå med hjertet
og ikke vende om
så jeg får lege dem.*

16 Men salige er deres øyne, for de ser, og deres ører, for de hører. **17** Sannelig, jeg sier dere: Mange profeter og rettferdige ønsket å få se det som dere ser, men fikk ikke se det, og høre det som dere hører, men fikk ikke høre det.

18 Så hør nå hvordan lignelsen om såmannen skal tydes: **19** Hver gang noen hører ordet om riket og ikke skjønner det, kommer den onde og røver det som er sådd i hjertet. Dette er det som ble sådd ved veien. **20** Det som ble sådd på steingrunn, det er den som straks tar imot ordet med glede når han hører det. **21** Men han har ingen rot og holder ut bare en tid. Når han møter motgang eller forfølgelse for ordets skyld, faller han straks fra. **22** Det som ble sådd blant tornebusker, det er den som hører ordet, men dette livs bekymring og rikdommens bedrag kveler ordet, så det ikke bærer frukt. **23** Men det som ble sådd i den gode jorden, det er den som hører ordet og forstår det. Han bærer frukt: noe hundre, noe seksti, noe tretti ganger det som ble sådd.»

LISBETH:

Kapittel 14

Overgang: På den tiden ble døperen Johannes halshogd av Herodes og hodet servert på et fat.

13 Da Jesus fikk høre om det, dro han derfra i båt over til et øde sted for å være alene. Men folk fikk greie på det, og fra byene fulgte de etter ham til fots. **14** Da han nå gikk i land, fikk han se en stor folkemengde. Han fikk inderlig medfølelse med dem og helbredet de syke blant dem.

15 Men da det ble kveld, kom disiplene til ham og sa: «Stedet er øde, og det er alt blitt sent. Send folket fra deg, så de kan dra til landsbyene og kjøpe seg mat.» **16** «De trenger ikke gå herfra,» sa Jesus; «dere skal gi dem mat!» **17** «Men vi har bare fem brød og to fisker her,» svarte de. **18** Da sa han: «Bring det hit til meg!» **19** Så ba han folket sette seg ned i gresset, og han tok de fem brødene og de to fiskene, løftet blikket mot himmelen og ba takkebønnen. Deretter brøt han brødene og ga dem til disiplene, og disiplene delte ut til folket.

Utdeling av boller. Film: Brødunderet.

20 Og alle spiste og ble mette. Etterpå samlet de opp stykkene som var til overs, tolv kurver fulle.

21 De som hadde spist, var omkring fem tusen menn, foruten kvinner og barn.

Straks etter fikk han disiplene til å gå i båten og dra i forveien over til den andre siden, mens han selv sendte folket av sted. **23** Da han hadde gjort det, gikk han opp i fjellet for å være for seg selv og be.

Da kvelden kom, var han der alene. **24** Båten var allerede langt fra land, og den kjempet seg fram i bølgene, for det var motvind. **25** Men i den fjerde nattevakt kom han til dem, gående på sjøen. **26** Da disiplene fikk se ham der han gikk på vannet, ble de skrekkslagne. «Det er et gjenferd!» sa de og skrek av angst. **27** Men i det samme talte Jesus til dem: «Vær ved godt mot! Det er jeg, vær ikke redde!»

28 Da sa Peter til ham: «Herre, er det deg, så si at jeg skal komme til deg på vannet.» **29** «Kom!» sa Jesus. Peter steg ut av båten og gikk på vannet bort til Jesus. **30** Men da han så hvor hardt det blåste, ble han redd. Han begynte å synke, og ropte: «Herre, berg meg!» **31** Straks rakte Jesus hånden ut og grep fatt i ham og sa: «Du lite troende – hvorfor tvilte du?» **32** Så steg de opp i båten, og vinden stilnet. **33** Men de som var i båten, tilba ham og sa: «Du er i sannhet Guds Sønn.»

Cd: You raise me up

HILDE GUNN:

34 Da de var kommet over, la de til land ved Gennesaret. **35** Folk der på stedet kjente ham igjen og sendte bud rundt i hele området, og de kom til ham med alle som var syke. **36** De ba om at de bare måtte få røre ved dusken på kappefliken hans. Og alle som gjorde det, ble friske.

Kapittel 15

Da kom noen fariseere og skriftlærde fra Jerusalem til Jesus og sa: **2** «Hvorfor bryter disiplene dine overleveringen fra de gamle? De skyller ikke hendene før de spiser.» **3** Han svarte: «Og dere, hvorfor bryter dere Guds bud av hensyn til deres egen overlevering? **4** For Gud sa: 'Hedre far og mor' og 'Den som bruker onde ord mot far eller mor, skal dø'. **5** Men dere lærer: 'Den som sier til sin far eller mor: "Det du skulle hatt av meg til hjelp, skal være en tempelgave," **6** han trenger ikke å hedre sin far eller mor.' Altså har dere satt Guds ord ut av kraft av hensyn til deres egen overlevering. **7** Hyklere! Jesaja profeterte rett om dere da han sa:

8 *Dette folk ærer meg med leppene,
men hjertet er langt borte fra meg.*

9 *Forgjeves dyrker de meg,
for det de lærer, er menneskebud.»*

10 Så kalte han folket til seg og sa: «Hør og forstå! **11** Ikke det som kommer inn i munnen, gjør mennesket urent. Men det som går ut av munnen, det gjør mennesket urent.»

12 Da gikk disiplene til ham og sa: «Vet du at fariseerne ble forarget da de hørte det du sa?»

13 Han svarte: «Enhver plante som ikke min himmelske Far har plantet, skal rykkes opp med rot.

14 Bry dere ikke om dem! De er blinde veiledere for blinde. Og når en blind leder en blind, faller begge i grøfta.»

15 Peter tok da til orde og sa: «Forklar denne lignelsen for oss.» **16** «Forstår dere ennå ingen ting, dere heller?» sa Jesus. **17** «Skjønner dere ikke at alt det som kommer inn i munnen, går ned i magen og forsvinner ut dit det skal? **18** Men det som går ut av munnen, kommer fra hjertet, og det gjør mennesket urent. **19** For fra hjertet kommer onde tanker, mord, ekteskapsbrudd, hor, tyveri, falskt vitnesbyrd, spott. **20** Dette er det som gjør mennesket urent. Men å spise uten å skylle hendene, gjør ikke mennesket urent.»

21 Så dro Jesus derfra og tok veien til områdene omkring Tyros og Sidon. **22** En kanaaneisk kvinne fra disse traktene kom og ropte: «Herre, du Davids sønn, forbarm deg over meg! Min datter blir hardt plaget av en ond ånd.» **23** Men han svarte henne ikke et ord. Disiplene kom da og ba ham: «Bli ferdig med henne, hun roper etter oss.» **24** Men han svarte: «Jeg er ikke sendt til andre enn de bortkomne sauene i Israels hus.» **25** Da kom hun og kastet seg ned for ham og sa: «Herre, hjelp meg!» **26** Han svarte: «Det er ikke rett å ta brødet fra barna og gi det til hundene.» **27** «Det er sant, Herre,» sa kvinnen, «men hundene spiser jo smulene som faller fra bordet hos eierne deres.» **28** Da sa Jesus til henne: «Kvinne, din tro er stor. Det skal bli som du vil.» Og datteren ble frisk fra samme stund.

29 Da Jesus dro derfra, tok han veien langs Galileasjøen, og han gikk opp i fjellet og satte seg der.

30 Store folkemengder kom til ham, og de hadde med seg lamme, uføre, blinde, stumme og mange andre. De la dem ned for føttene hans, og han helbredet dem. **31** Folk undret seg da de så stumme tale, uføre bli friske, lamme gå og blinde se. Og de lovpriste Israels Gud.

Lunsjpause

HILDE:

Kapittel 16

Fariseerne og saddukeerne kom til ham. De ville sette ham på prøve og ba ham vise dem et tegn fra himmelen. **2** Men han sa til dem: [«Om kvelden sier dere: 'Det blir godvær, for himmelen er rød', **3** og om morgenen: 'I dag blir det uvær, for himmelen er rød og mørk'. Himmelenes utseende vet dere å tyde, men tidenes tegn kan dere ikke tyde.] **4** En ond og utro slekt krever tegn, men den skal ikke få noe annet tegn enn Jona-tegnet.» Dermed gikk han fra dem og dro bort.

5 Da de kom over til den andre siden, hadde disiplene glemt å ta med brød. **6** Jesus sa til dem: «Pass dere og ta dere i vare for surdeigen til fariseerne og saddukeerne.» **7** De snakket seg imellom og sa: «Det er fordi vi ikke har tatt med brød.» **8** Men Jesus merket det og sa: «Hvorfor snakker dere sammen om at dere ikke har brød – dere lite troende! **9** Begriper dere ennå ingen ting? Husker dere ikke de fem brødene til de fem tusen, og hvor mange kurver dere da fikk? **10** Eller de sju brødene til de fire tusen, og hvor mange kurver dere da fikk? **11** Hvordan kan dere tro at det var brød jeg snakket om? Ta dere i vare for fariseernes og saddukeernes surdeig.» **12** Da forsto de at det ikke var surdeig i brød de skulle ta seg i vare for, men fariseernes og saddukeernes lære.

13 Da Jesus kom til distriktet rundt Cæsarea Filippi, spurte han disiplene sine: «Hvem sier folk at Menneskesønnen er?» **14** De svarte: «Noen sier døperen Johannes, andre Elia, og andre igjen Jeremia eller en annen av profetene.» **15** «Og dere,» spurte han, «hvem sier dere at jeg er?» **16** Da svarte Simon Peter: «Du er Messias, den levende Guds Sønn.» **17** Jesus tok til orde og sa: «Salig er du, Simon, sønn av Jona. For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min Far i himmelen. **18** Og jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den. **19** Jeg vil gi deg himmelrikets nøkler; det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen.» **20** Så påla han disiplene ikke å si til noen at han var Messias.

Fellessang: Herlighetens Herre

Fra da av begynte Jesus Kristus å gjøre det klart for disiplene sine at han måtte dra til Jerusalem, og at de eldste, overprestene og de skriftlærde skulle la ham lide mye. Han skulle bli slått i hjel, og den tredje dagen skulle han reises opp. **22** Da tok Peter ham til side og ga seg til å irettesette ham: «Gud fri deg, Herre! Dette må ikke hende deg.» **23** Men Jesus snudde seg og sa til Peter: «Vik bak meg, Satan! Du vil føre meg til fall. Du har ikke tanke for det som Gud vil, bare for det som menneskene vil.»

24 Deretter sa Jesus til disiplene: «Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg. **25** For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, han skal finne det. **26** Hva vil det gagne et menneske om det vinner hele verden, men taper sin sjel? Eller hva skal et menneske gi som vederlag for sin sjel? **27** For Menneskesønnen skal komme i sin Fars herlighet sammen med sine engler, og da skal han lønne enhver etter det han har gjort. **28** Sannelig, jeg sier dere: Noen av dem som står her, skal ikke smake døden før de ser Menneskesønnen komme med kongsmakt.»

VINDI:

Kapittel 17

Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. **2** Da ble hans utseende forvandlet for øynene på dem; hans ansikt skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset. **3** Og se, Moses og Elia viste seg for dem og samtalte med ham. **4** Da tok Peter til orde og sa til Jesus: «Herre, det er godt at vi er her. Om du vil, skal jeg bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia.» **5** Ennå mens han talte, kom en lysende sky og skygget over dem, og en røst lød fra skyen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede. Hør ham!» **6** Da disiplene hørte det, kastet de seg ned med ansiktet mot jorden, grepet av stor frykt. **7** Men Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: «Reis dere, og frykt ikke!» **8** Og da de løftet blikket, så de ingen uten Jesus alene.

9 På veien ned fra fjellet ga Jesus dem dette påbudet: «Fortell ikke noen om dette synet, før Menneskesønnen har stått opp fra de døde.» **10** Disiplene spurte ham: «Hvorfor sier da de skriftlærde at *Elia først må komme?*» **11** Han svarte: «Elia skal nok komme og sette alt i rette stand. **12** Ja, jeg sier dere: Elia er allerede kommet, og de ville ikke vite av ham, men gjorde med ham som de ville. På samme måte skal de også la Menneskesønnen lide.» **13** Da skjønnte disiplene at det var om døperen Johannes han talte til dem.

14 Da de kom ned til folkemengden, kom en mann bort til Jesus, falt på kne for ham **15** og sa: «Herre, forbarm deg over sønnen min. Han er månesyk og lider forferdelig; ofte faller han inn i ilden og ofte i vannet. **16** Jeg tok ham med til disiplene dine, men de var ikke i stand til å helbrede ham.» **17** Jesus svarte: «Du vantro og vrange slekt! Hvor lenge skal jeg være hos dere? Hvor lenge skal jeg holde ut med dere? Kom hit med gutten!» **18** Og Jesus talte myndig til ham, den onde ånden fór ut, og gutten ble frisk fra samme stund.

19 Da disiplene ble alene med Jesus, spurte de ham: «Hvorfor kunne ikke vi drive den ut?» **20** «Fordi dere har så lite tro,» svarte han. «Sannelig, jeg sier dere: Om dere har tro som et sennepsfrø, kan dere si til dette fjellet: 'Flytt deg herfra og dit!' – og det skal flytte seg, og ingenting skal være umulig for dere.

21 [Men dette slaget drives bare ut ved bønn og faste.] **22** Mens de sammen reiste rundt i Galilea, sa Jesus til dem: «Menneskesønnen skal overgis i menneskers hender, **23** og de skal slå ham i hjel, og den tredje dagen skal han reises opp.» Da ble de dypt bedrøvet.

LISBETH:

Kapittel 18

Bilder på storskjerm mens versene om barna leses.

Nettopp da kom disiplene og spurte Jesus: «Hvem er den største i himmelriket?» **2** Da kalte han til seg et lite barn, stilte det midt iblant dem **3** og sa: «Sannelig, jeg sier dere: Uten at dere vender om og blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelriket. **4** Den som gjør seg selv liten som dette barnet, han er den største i himmelriket.

5 Og den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg.

Kapittel 19

De brakte små barn til ham for at han skulle legge hendene på dem og be, men disiplene viste dem bort. **14** Da sa Jesus: «La de små barna være, og hindre dem ikke fra å komme til meg! For himmelriket tilhører slike som dem.» **15** Og han la hendene på dem. Så dro han bort derfra.

Solosang: De bar små barn til Jesus (1vers + refreng)

KARSTEN:

16 Det kom en mann til ham og spurte: «Mester, hva godt skal jeg gjøre for å få evig liv?» **17** Men Jesus sa til ham: «Hvorfor spør du meg om det gode? En er den gode. Men vil du gå inn til livet, så hold budene!» **18** «Hvilke?» spurte han. Jesus svarte: «*Du skal ikke slå i hjel, du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke stjele, du skal ikke vitne falskt, **19** hedre far og mor, og du skal elske din neste som deg selv.*» **20** «Alt dette har jeg holdt,» svarte den unge mannen. «Hva er det da jeg mangler?» **21** Jesus sa til ham: «Vil du være helhjetet, gå da bort og selg det du eier, og gi det til de fattige. Da skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!» **22** Men da den unge mannen hørte det, gikk han bedrøvet bort, for han eide mye.

23 Jesus sa til disiplene: «Sannelig, jeg sier dere: Det er vanskelig for en som er rik, å komme inn i himmelriket. **24** Ja, jeg sier dere: Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike.» **25** Da disiplene hørte dette, ble de helt forskrekket og spurte: «Hvem kan da

bli frelst?» **26** Jesus så på dem og sa: «For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig.»

27 Da tok Peter til orde og sa: «Hva så med oss? Vi har forlatt alt og fulgt deg. Hva skal vi få?»

28 Jesus sa til dem: «Sannelig, jeg sier dere: Når verden blir født på ny og Menneskesønnen sitter på tronen i sin herlighet, da skal også dere som har fulgt meg, sitte på tolv troner som dommere over Israels tolv stammer. **29** Og enhver som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller åkrer for mitt navns skyld, skal få mangedobbelt igjen og arve evig liv. **30** Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste skal bli de første.

LISBETH:

Kapittel 20

Jesus dro nå opp mot Jerusalem. På veien tok han de tolv disiplene til side og sa til dem: **18** «Se, vi går opp til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til overprestene og de skriftlærde. De skal dømme ham til døden **19** og overgi ham til hedningene, og han skal bli hånt og pisket og korsfestet. Og den tredje dagen skal han reises opp.

20 Da kom Sebedeus-sønnenes mor til ham sammen med begge sønnene, kastet seg ned for ham og ville be ham om noe. **21** «Hva er det du ønsker?» spurte han. Hun svarte: «Si at disse mine to sønner skal få sitte ved din side i ditt rike, den ene på høyre og den andre på venstre side.» **22** Men Jesus sa: «Dere vet ikke hva dere ber om. Kan dere drikke det begeret jeg skal drikke?» «Det kan vi,» svarte de. **23** Han sa: «Mitt beger skal dere drikke, men hvem som skal sitte ved min høyre eller venstre side, er det ikke min sak å avgjøre. Der skal de sitte som min Far har gjort i stand for.»

24 Da de ti andre hørte dette, ble de sinte på de to brødrene. **25** Men Jesus kalte dem til seg og sa: «Dere vet at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormennene styrer dem med hard hånd. **26** Men slik skal det ikke være blant dere. Den som vil bli stor blant dere, skal være deres tjener, **27** og den som vil være først blant dere, skal være slaven deres. **28** Slik er heller ikke Menneskesønnen kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepenge for mange.»

29 Da de dro ut av Jeriko, fulgte mye folk med ham. **30** Ved veien satt to blinde, og da de fikk høre at Jesus gikk forbi, ropte de: «Forbarm deg over oss, Herre, du Davids sønn!» **31** Folk snakket strengt til dem og ba dem tie stille, men de ropte bare enda høyere: «Forbarm deg over oss, Herre, du Davids sønn!» **32** Da stanset Jesus, ba dem komme og spurte dem: «Hva vil dere jeg skal gjøre for dere?» **33** De svarte: «Herre, la øynene våre bli åpnet!» **34** Jesus fikk inderlig medfølelse med dem, og han rørte ved øynene deres. Straks kunne de se, og de fulgte ham.

PER:

Kapittel 21

Overgang: Jesus red inn i Jerusalem på et esel og hele byen kom i bevegelse. På tempel plassen drev han ut alle som solgte og kjøpte der og helbredet de syke. Mens han lærte folket om overprestene, de skriftlærde og folkets eldste og spurte: Med hvilken myndighet gjør du dette? Men Jesus svarte: Johannes dåpen - hvor var den fra? Fra Gud eller mennesker? Det ville de ikke svare på. Da sa han til dem:

Men hva mener dere om dette: En mann hadde to sønner. Han gikk til den ene og sa: 'Min sønn, i dag skal du gå og arbeide i vingården.' **29** 'Nei, jeg vil ikke,' svarte han. Men senere angret han og gikk. **30** Faren gikk så til den andre og sa det samme til ham. 'Ja, herre, det skal jeg,' svarte han. Men han gikk ikke. **31** Hvem av disse to gjorde som faren ville?» «Den første,» svarte de. Da sa Jesus til dem: «Sannelig, jeg sier dere: Tollere og horer kommer før inn i Guds rike enn dere. **32** For Johannes kom og viste dere veien til rettferdighet, men dere trodde ham ikke. Tollerne og horene, derimot, de trodde ham. Men dere – selv om dere så dette, angret dere ikke da heller, slik at dere trodde ham.»

Kapittel 22

Igjen talte Jesus til dem i lignelser: **2** «Himmelriket kan sammenlignes med en konge som skulle holde bryllup for sønnen sin. **3** Han sendte tjenerne sine til de innbudte og ba dem komme til bryllupet. Men de ville ikke komme. **4** Da sendte han andre tjenere ut som skulle si til de innbudte: 'Festmåltidet har jeg gjort i stand, oksene og gjøkalvene er slaktet, og alt er ferdig. Kom til bryllupet!' **5** Men de brydde seg ikke om det; en gikk til sin åker og en annen til sin forretning. **6** Resten av dem la hånd på tjenerne, mishandlet dem og slo dem i hjel. **7** Da ble kongen harm og sendte ut sine tropper, som drepte disse morderne og brente byen deres. **8** Så sa han til tjenerne: Alt er ferdig til bryllupet, men de innbudte var ikke verdige. **9** Gå derfor ut på veikryssene og innby til bryllupet alle dere finner. **10** Og tjenerne gikk ut på veiene og samlet alle de kunne finne, både onde og gode, og bryllupssalen ble full av gjester. **11** Men da kongen kom inn for å hilse på gjestene, fikk han øye på en som ikke hadde på seg bryllupsklær. **12** Han spurte ham: 'Min venn, hvordan er du kommet hit inn uten bryllupsklær?' Men han tidde. **13** Da sa kongen til tjenerne: 'Bind ham på hender og føtter og kast ham ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tenner.' **14** For mange er kalt, men få er utvalgt.»

Overgang: Da gikk saddukeerne bort og ble enige om å fange han i ord, men klarte det ikke. De undret seg over svarene hans, og gikk sin vei.

Da fariseerne hørte at han hadde stoppet munnen på saddukeerne, kom de sammen. **35** Og en av dem, en lovkyndig, spurte for å sette ham på prøve: **36** «Mester, hvilket bud er det største i loven?» **37** Han svarte: «' *Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.*' **38** Dette er det største og første bud. **39** Men det andre er like stort: ' *Du skal elske din neste som deg selv.*' **40** På disse to budene hviler hele loven og profetene.»

Solosang: Sterke ord

VINDI:

Kapittel 23

Så talte Jesus til folket og til disiplene og sa: **2** «På Mose stol sitter de skriftlærde og fariseerne. **3** Alt det de sier, skal dere derfor gjøre og holde. Men det de gjør, skal dere ikke rette dere etter. For de sier ett og gjør noe annet. **4** De binder tunge bærer som ikke er til å bære, og legger dem på folks skuldrer, men selv vil de ikke løfte en finger for å flytte dem. **5** Alle sine gjerninger gjør de for at folk skal se det. De gjør sine bønnerebber brede og minneduskene store. **6** De elsker å ha hedersplassene i selskaper og sitte fremst i synagogene, **7** og de ser gjerne at folk hilser dem på torget og kaller dem 'rabbi'.

8 Men dere skal ikke la noen kalle dere 'rabbi', for én er deres mester, og dere er alle søsken. **9** Og dere skal ikke kalle noen her på jorden 'far', for én er deres Far, han som er i himmelen. **10** La heller ikke noen kalle dere 'lærere', for én er deres lærer: Kristus. **11** Den største blant dere skal være deres tjener. **12** Den som setter seg selv høyt, skal settes lavt, og den som setter seg selv lavt, skal settes høyt.

Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere gir tiende av mynte og anis og karve, men forsømmer det som veier mer i loven: rettferdighet, barmhjertighet og troskap. Det ene burde gjøres, og det andre ikke forsømmes. **24** Blinde veiledere, som siler bort myggen, men sluker kamelen!

25 Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere gjør beger og fat rene utvendig, men innvendig er de fulle av griskhet og grenseløst begjær. **26** Du blinde fariseer! Rens først begeret innvendig, så blir også utsiden ren!

27 Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere ligner hvitkalkede graver. Utvendig er de vakre å se på, men innvendig er de fulle av dødningebein og all slags urenhet. **28** Slik er det også med dere: Utvendig, i folks øyne, ser dere rettferdige ut, men innvendig er dere fulle av hykleri og urett.

HILDE:

Kapittel 24

Overgang: Jesus forlot nå tempelet og sa : her skal ikke bli stein tilbake på stein. Alt skal rives ned. Mens han var alene med dem fortalte han om tegnene på hans komme og verdens ende. Han sa; La dere ikke skremme.

Men våk da! For dere vet ikke hva dag deres Herre kommer. **43** Men det skal dere vite: Dersom husherren visste når på natten tyven kom, ville han våke og ikke la ham bryte seg inn i huset.

44 Derfor må også dere være forberedt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det.

45 Hvem er da den tro og kloke tjeneren som herren har satt over de andre tjenerne for å gi dem mat i rette tid? **46** Lykkelig er den tjeneren som herren finner i arbeid med dette når han kommer tilbake! **47** Sannelig, jeg sier dere: Herren skal sette ham over alt han eier. **48** Men sett at dette er en dårlig tjener som sier til seg selv: 'Det varer lenge før min herre kommer', **49** og så gir seg til å slå de andre tjenerne og spise og drikke sammen med drukkenbolter. **50** Da skal tjenerens herre komme en dag han ikke venter og en time han ikke kjenner, **51** og han skal hogge ham ned og la ham dele skjebne med hyklerne, der de gråter og skjærer tenner

Kapittel 25

Drama mens v.14-30 leses

Det er som med en mann som skulle dra utenlands. Han kalte til seg tjenerne sine og overlot dem alt han eide: **15** En ga han fem talenter, en annen to og en tredje én talent – etter det hver enkelt hadde evne til. Så reiste han.

16 Han som hadde fått fem talenter, gikk straks bort og drev handel med dem og tjente fem til.

17 Han som hadde fått to talenter, gjorde det samme og tjente to til. **18** Men han som hadde fått én talent, gikk og gravde et hull i jorden og gjemte sin herres penger.

19 Da lang tid var gått, kom tjenernes herre tilbake og ville holde regnskap med dem. **20** Han som hadde fått fem talenter, kom fram og hadde med seg fem til og sa: 'Herre, du ga meg fem talenter; se, jeg har tjent fem talenter til.' **21** Hans herre svarte: 'Bra, du gode og tro tjener! Du har vært tro i lite, jeg vil sette deg over mye. Kom inn til gleden hos din herre!' **22** Også han med to talenter kom fram og sa: 'Herre, du ga meg to talenter; se, jeg har tjent to til.' **23** Hans herre svarte: 'Bra, du gode og tro tjener! Du har vært tro i lite, jeg vil sette deg over mye. Kom inn til gleden hos din herre!'

24 Så kom også han fram som hadde fått én talent, og sa: 'Herre, jeg visste at du er en hard mann, som høster hvor du ikke har sådd, og sanker hvor du ikke har strødd ut. **25** Derfor ble jeg redd og gikk og gjemte talenten din i jorden. Se, her har du ditt.' **26** Men herren svarte ham: 'Du dårlige og late tjener! Du visste at jeg høster hvor jeg ikke har sådd, og sanker hvor jeg ikke har strødd ut. **27** Da burde du ha overlatt pengene mine til dem som driver med utlån, så jeg kunne fått dem igjen med renter når jeg kom tilbake. **28** Ta derfor talenten fra ham og gi den til ham som har de ti talentene! **29** For den som har, skal få, og det i overflod. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har. **30** Og kast den unyttige tjeneren ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tenner.'

KARSTEN:

Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin trone i herlighet, **32** og alle folkeslag skal samles foran ham. Han skal skille dem fra hverandre, som en gjeter skiller sauene fra geitene, **33** og stille sauene på sin høyre side og geitene på sin venstre.

34 Så skal kongen si til dem på sin høyre side: 'Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det rike som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. **35** For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; **36** jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.'

37 Da skal de rettferdige svare: 'Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? **38** Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? **39** Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?' **40** Og kongen skal svare dem: 'Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.'

41 Så skal han si til dem på venstre side: 'Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild

som er gjort i stand for djevelen og hans engler. **42** For jeg var sulten, og dere ga meg ikke mat; jeg var tørst, og dere ga meg ikke drikke; **43** jeg var fremmed, og dere tok ikke imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg ikke; jeg var syk og i fengsel, og dere så ikke til meg.' **44** Da skal de svare: 'Herre, når så vi deg sulten eller tørst eller fremmed eller naken eller syk eller i fengsel uten å komme deg til hjelp?' **45** Da skal han svare dem: 'Sannelig, jeg sier dere: Det dere ikke gjorde mot én av disse minste, har dere heller ikke gjort mot meg.' **46** Og disse skal gå bort til evig straff, men de rettferdige til evig liv.

Pause. Kors med sort stoff, brød og vin, stein og planter settes inn. Båten tas ut.

HILDE GUNN:

Kapittel 26

Da Jesus hadde fullført hele denne talen, sa han til disiplene: **2** «Dere vet at om to dager er det påske, og Menneskesønnen blir utlevert for å bli korsfestet.»

3 Nå kom overprestene og folkets eldste sammen i palasset til øverstepresten Kaifas, **4** og de ble enige om å gripe Jesus med list og få ham drept. **5** «Men ikke i høytiden,» sa de, «for da kan det bli uro i folket.»

6 Mens Jesus var i Betania, hjemme hos Simon den spedalske, **7** kom det til ham en kvinne med en alabastkrukke med kostbar salve. Den helte hun ut over hodet hans mens han lå til bords. **8** Disiplene så det og ble forarget. «Hva skal denne sløsing være godt for?» sa de. **9** «Salven kunne jo vært solgt for en stor sum og pengene gitt til hjelp for de fattige.» **10** Men Jesus merket det og sa til dem: «Hvorfor plager dere henne? Hun har gjort en god gjerning mot meg. **11** De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid. **12** Da hun helte denne salven ut over min kropp, salvet hun meg til min gravferd. **13** Sannelig, jeg sier dere: Overalt i verden hvor dette evangeliet blir forkynt, skal også det hun gjorde, fortelles til minne om henne.»

14 Da gikk en av de tolv, han som het Judas Iskariot, til overprestene **15** og sa: «Hva vil dere gi meg for å levere ham til dere?» De betalte ham tretti sølvpenge. **16** Og fra da av søkte han en anledning til å forråde ham.

17 På den første dagen i høytiden med usyret brød kom disiplene til Jesus og spurte: «Hvor vil du vi skal gjøre i stand til påskemåltidet for deg?» **18** Jesus svarte: «Gå inn i byen, til den mannen dere vet, og si til ham: 'Mesteren sier: Min time er nær; hos deg vil jeg holde påskemåltid med disiplene mine.'» **19** Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og de gjorde i stand påskemåltidet.

20 Da det ble kveld, tok Jesus plass ved bordet sammen med de tolv. **21** Mens de spiste, sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg.» **22** Da ble de dypt bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: «Det er vel ikke meg, Herre?» **23** Men han svarte: «Den som har dyppt i fatet sammen med meg, han skal forråde meg. **24** Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham; men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født.» **25** Judas, han som forrådte ham, spurte da: «Det er vel ikke meg, rabbi?» «Du har sagt det,» svarte Jesus.

Illustrasjon på nattverden mens v.26-29 leses

Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, takket og brøt det, ga disiplene og sa: «Ta imot og spis! Dette er min kropp.» **27** Og han tok et beger, takket, ga dem og sa: «Drikk alle av det! **28** For dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange så syndene blir tilgitt. **29** Jeg sier dere: Fra nå av skal jeg ikke drikke av denne vintreets frukt før den dagen jeg drikker den ny sammen med dere i min Fars rike.»

LISBETH:

Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeberget. **31** Da sier Jesus til dem: «I natt kommer dere alle til å vende dere bort fra meg, for det står skrevet:

*Jeg vil slå hyrden,
og saueflokken skal bli spredt.*

32 Men etter at jeg er stått opp, skal jeg gå i forveien for dere til Galilea.» **33** Peter tok til orde og sa: «Om så alle vender seg bort fra deg, kommer jeg aldri til å gjøre det.» **34** Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I denne natt, før hanen galer, skal du fornekte meg tre ganger.» **35** Men Peter sa: «Om jeg så må dø med deg, vil jeg ikke fornekte deg!» Det samme sa også alle de andre disiplene.

Cd: Nr 1 "Preludium" på Oslo Gospel Choirs CD "Gloria" settes på som bakgrunnsmusikk

Så kom Jesus sammen med disiplene til et sted som heter Getsemane, og han sa til dem: «Sett dere her, mens jeg går dit bort og ber.» **37** Han tok med seg Peter og de to Sebedeus-sønnene, og han ble grepet av sorg og gru. **38** Da sa han til dem: «*Min sjel er tynget til døden av sorg.* Bli her og våk med meg!» **39** Han gikk fram et lite stykke, kastet seg ned med ansiktet mot jorden og ba: «Min Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil.» **40** Da han kom tilbake til disiplene og fant dem sovende, sa han til Peter: «Så klarte dere ikke å våke med meg en eneste time? **41** Våk og be om at dere ikke må komme i fristelse! Ånden er villig, men kroppen er svak.» **42** Igjen, for andre gang, gikk han bort og ba: «Min Far! Kan ikke dette begeret gå meg forbi, men må jeg drikke det, så la viljen din skje.» **43** Da han kom tilbake, fant han dem igjen sovende, for øynene deres var tunge av søvn. **44** Nå forlot han dem og gikk på ny bort og ba den samme bønne for tredje gang. **45** Så kom han tilbake til disiplene og sa: «Dere sover og hviler fremdeles? Nå er stunden kommet da Menneskesønnen skal overgis i synderes hender. **46** Stå opp, la oss gå! Han som forråder meg, er nær.

overgang; Jesus ble så tatt til fange og ført fram for det høye råd.

Overprestene og hele Rådet prøvde å skaffe falske vitneutsagn mot Jesus for å kunne dømme ham til døden. **60** Men de fikk ikke noe på ham, enda mange sto fram og vitnet falskt. Til sist kom det fram to **61** som sa: «Denne mannen har sagt: 'Jeg kan rive ned Guds tempel og bygge det opp igjen på tre dager.'» **62** Da reiste øverstepresten seg og sa til ham: «Har du ikke noe å si til det de anklager deg for?» **63** Men Jesus tidde. Øverstepresten sa da: «Jeg tar deg i ed ved den levende Gud. Si oss: Er du Messias, Guds Sønn?» **64** Jesus svarte: «Du har sagt det. Men jeg sier dere: Fra nå av skal dere få se *Menneskesønnen* sitte ved Kraftens høyre hånd og *komme på himmelens skyer.*» **65** Da flerret øverstepresten klærne sine og sa: «Han har spottet Gud! Hva skal vi med flere vitner? Nå har dere jo hørt gudsbespottelsen. **66** Hva mener dere?» De svarte: «Han er skyldig til å dø.» **67** Så spyttet de ham i ansiktet og slo ham med knyttnevene. Noen slo ham i ansiktet **68** og sa: «Nå kan du være profet for oss, Messias. Hvem var det som slo deg?»

69 Imens satt Peter ute på gårdsplassen. En tjenestejente kom bort til ham og sa: «Du var også med denne galileeren Jesus.» **70** Men han nektet i alles påhør og sa: «Jeg skjønner ikke hva du snakker om.» **71** Da han gikk ut i porthvelvingen, fikk en annen jente øye på ham og sa til dem som sto der: «Han der var med Jesus fra Nasaret.» **72** Peter nektet på ny og sverget på det: «Jeg kjenner ikke den mannen.» **73** Litt etter kom de som sto der, bort til Peter og sa: «Visst er du en av dem, du også! Dialekten røper deg.» **74** Da ga han seg til å banne og sverge: «Jeg kjenner ikke denne mannen.» I det samme gol hanen. **75** Da husket Peter hva Jesus hadde sagt til ham: «Før hanen galer, skal du fornekte meg tre ganger.» Og han gikk ut og gråt bittert.

VINDI:

Kapittel 27

Så snart det ble morgen, møttes alle overprestene og folkets eldste og fattet vedtak om å få Jesus henrettet. De lot ham binde, førte ham bort, og overgav ham til landshøvdingen Pilatus.

Overgang: Men han gav Barrabas fri, lot Jesus piske og overgav ham til korsfestelse.

På veien ut møtte de en mann fra Kyréne ved navn Simon; ham tvang de til å bære korset hans. **33** Da de kom til et sted som heter Golgata – det betyr Hodeskallen – **34** ga de ham vin blandet med galle, men da han smakte på den, ville han ikke drikke. **35** Så korsfestet de ham, og *de delte klærne hans mellom seg ved å kaste lodd om dem.* **36** Siden ble de sittende der og holde vakt over ham.

37 Over hodet hans hadde de satt opp en innskrift med anklagen mot ham: «Dette er Jesus, jødernes konge.»

38 Sammen med ham ble også to røvere korsfestet, en på høyre og en på venstre side. **39** De som gikk forbi, ristet på hodet og spottet ham: **40** «Du som river ned tempelet og bygger det opp igjen på tre dager! Hvis du er Guds Sønn, så frels deg selv og stig ned av korset!» **41** På samme måte hånte også overprestene ham sammen med de skriftlærde og de eldste. De sa: **42** «Andre har han frelst, men seg selv kan han ikke frelse. Han er jo Israels konge; nå kan han stige ned av korset, så skal vi tro på ham!» **43** *Han har satt sin lit til Gud; la Gud redde ham nå, om han har ham kjær.* Han har jo sagt: 'Jeg er Guds Sønn.' **44** Også røverne som var korsfestet sammen med ham, hånte ham på samme måte.

45 Fra den sjette time falt det et mørke over hele landet helt til den niende time. **46** Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst: «*Eli, Eli, lemá sabaktáni?*» Det betyr: «*Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?*» **47** Noen av dem som sto der, hørte det og sa: «Han roper på Elia.» **48** Og en av dem løp straks fram, tok en svamp og fylte den med eddikvin, satte den på en stang og ville gi ham å drikke. **49** Men de andre sa: «Vent, la oss se om Elia kommer for å redde ham.» **50** Men Jesus ropte igjen med høy røst og oppga ånden.

PER:

Da revnet forhenget i tempelet i to, fra øverst til nederst. Jorden skalv, og klippene slo sprekker.

52 Gravene åpnet seg, og mange hellige som var sovnet inn, sto legemlig opp. **53** Etter Jesu oppstandelse gikk de ut av gravene og kom inn i den hellige by, hvor de viste seg for mange.

54 Men da offiseren og folkene hans, de som holdt vakt over Jesus, så jordskjelvet og det som hendte, ble de grepet av stor frykt og utbrøt: «Sannelig, han var Guds Sønn!»

Sang med bilder: "Via Dolorosa". Stillbilde ved korset til kap.27 er lest ferdig.

57 Da det ble kveld, kom en rik mann som het Josef. Han var fra Arimatea og var også blitt en disippel av Jesus. **58** Han gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp. Pilatus ga da ordre om at den skulle bli utlevert. **59** Josef tok Jesu kropp, svøpte den i et rent linklede **60** og la den i en ny grav, som var hogd ut til ham selv i bergveggen. Så rullet han en stor stein foran inngangen og gikk. **61** Men Maria Magdalena og den andre Maria var der. De satt rett overfor graven.

62 Neste dag, dagen etter forberedelsesdagen, gikk overprestene og fariseerne sammen til Pilatus **63** og sa: «Herre, vi er kommet til å tenke på hva denne bedrageren sa da han ennå levde: 'Etter tre dager blir jeg reist opp.' **64** Gi derfor ordre om at graven blir godt sikret til den tredje dagen, så ikke disiplene hans skal komme og stjele ham og si til folket at han er stått opp fra de døde. Da ville vi få et nytt bedrag, verre enn det første.» **65** Pilatus svarte: «Her har dere vaktmannskap. Gå så og sørg for vakthold slik dere finner det best.» **66** Da gikk de av sted og sikret graven, både med segl som de satte på steinen, og med vaktmannskap

*Sort stoff og tornekrone fjernes.
Resten av "Via Dolorosa" spilles.*

HILDE:

Kapittel 28

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. **2** Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. **3** Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. **4** Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde.

5 Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, han som ble korsfestet. **6** Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!

7 Skynd dere av sted og si til disiplene hans: 'Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.' – Nå har jeg sagt dere det.»

8 Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene.

Solosang: Jesus Kristus er oppstanden.

9 Og se, Jesus kom mot dem og sa: «Vær hilset!» De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilba ham. 10 Jesus sa til dem: «Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.»

11 Mens kvinnene var underveis, kom noen av vaktmannskapet inn til byen og fortalte overprestene alt som hadde hendt. 12 Overprestene og de eldste kom da sammen og ble enige om hva de skulle gjøre. De ga soldatene en stor sum penger 13 og sa: «Si at disiplene hans kom om natten og stjal ham mens dere sov. 14 Skulle landshøvdingen få høre det, skal vi snakke med ham, så dere kan være trygge.» 15 De tok imot pengene og gjorde som de fikk beskjed om. Og dette ryktet spredte seg blant jødene og har holdt seg til denne dag.

16 Men de elleve disiplene dro til Galilea, til fjellet der Jesus hadde sagt han ville møte dem. 17 Og da de fikk se ham, falt de ned og tilba ham; men noen tvilte. 18 Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. 19 Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn 20 og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

Alle synger sammen " Jesus Kristus er oppstanden." refr. 2 ganger.